

Eppu Normaali: *Murheellisten laulujen maa* (1982, sanat: Martti Syrjä)

Syyttömänä syntymään sattui hän
tähän maahan pohjoiseen ja kylmään,
jossa jo esi-isät juovuksissa tottakai
hakkasivat vaimot, lapset jos ne kiinni sai
Perinteisen miehen kohtalon
halus' välttää poika tuo
En koskaan osta kirvestä,
enkä koskaan viinaa juo
muuten juon talon
Lumihanki kutsuu perhettä talvisin,
vaan en tahdo tehdä koskaan lailla isin
Mut kun työnvälityksestä työtä ei saa,
hälle kohtalon koura juottaa väkijuomaa
Niin Turmiolan Tommi taas herää henkiin
ja herrojen elkeet tarttuvat renkiin
Kohti laukkaa viinakauppaa
Se miehen epätoivoon ajaa,
kun halla viljaa korjaa
Keskeltä kylmän mullan hiljaa
kylmä silmä tuijottaa
kun kirves kohoaa
Keskeltä kumpujen, mullasta maan
isät ylpeinä katsovat poikiaan
Työttömyys, viina, kirves ja perhe
lumihanki, poliisi ja viimeinen erhe
Tämä tuhansien murheellisten laulujen maa
jonka tuhansiin järviin juosta saa
Katajainen kansa, jonka itsesäälän määrää
ei mittaa järki, eikä Kärki määrää,
jonka lauluissa hukkuvat elämän valttikortit

ja kiinni pysyvät taivahan portit
Einari Epätoivosta
ne kertovat

Leevi and the Leavings: *Pohjois-Karjala* (1986, sanat: Gösta Sundqvist)

Minä halusin tavata Annelin
Sillä tiesin sen minua vielä etsivän
Eihän elämä paljoa antanut
Sateenkaari päättyi nakkikioskille
Ravintolapöytään oksentaville
Naurettiin
Minä lähden Pohjois-Karjalaan
Vaihdan farkut verkkarihousuun
Kotiseudulle Pohjois-Karjalaan
Juon kaljaa auringon nousuun
Sivukujilla elämän kulkien
Toivon onneni jostain vielä löytyvän
Enhän minäkään liikoja vaatisi
Jotakin, jolla tarjoaisin illan
Elatusmaksut lottokupongilla
Kuittaisin
Minä lähden Pohjois-Karjalaan
Vaihdan farkut verkkarihousuun
Kotiseudulle Pohjois-Karjalaan
Juon kaljaa auringon nousuun
Vaikka elämän sävelen hukkasin
Oman onneni sirpaleita säilytän
Sillä sinua kaltoin, jos kohtelin
Olisin voinut vaikeampi olla
Yritin silti aina sovinnolla
Kuitenkin
Minä lähden Pohjois-Karjalaan

Vaihdan farkut verkkarihousuun
Kotiseudulle Pohjois-Karjalaan
Juon kaljaa auringon nousuun
Minä lähden Pohjois-Karjalaan
Vaihdan farkut verkkarihousuun
Kotiseudulle Pohjois-Karjalaan
Juon kaljaa auringon nousuun
Tyttöni Pohjois-Karjalan

Eino Leino: *Nocturne* (1905)

Ruislinnun laulu korvissani,
tähtäpäiden päällä täysi kuu;
kesä-yön on onni omanani,
kaskisavuun laaksot verhouu.
En ma iloitse, en sure, huokaa;
mutta metsän tummuus mulle tuokaa,
puunto pilven, johon päivä hukkuu,
siinto vaaran tuulisen, mi nukkuu,
tuoksut vanamon ja varjot veen;
niistä sydämeni laulun teen.
Sulle laulan neiti, kesäheinä,
sydämeni suuri hiljaisuus,
uskontoni, soipa säveleinä,
tammenlehvä-seppel vehryt, uus.
En ma enää aja virvatulta,
onpa kädessäni onnen kulta;
pienentyy mun ympär' elon piiri;
aika seisoo, nukkuu tuuliviiri;
edessäni hämäräinen tie
tuntemattomahan tupaan vie.

Hector: *Kadonneet lapset* (1978, sanat: Hector)

Niin tyhjänä vuoteen nään,
piiloitan tyynyyn pään
Ja jään miettimään, miksi täällä mä oon?
Teen sätkän ja hoitajan mä nään ovelta katsovan.
Se kai luulee mun kuuluvan kalustoon...
Mä itseäin kotona löytänyt en,
Enkä juuri muitakaan...
Mä yksin jäin lopulta hakeutuen
vain joukkoon sieltä muuttavaan.

Niin kuin hautajaissaattona lähdettiin
Ja kaikki juuremme katkottiin.
Nykyaikainen on tämä tie evakon,
Se johtaa kylästä kaupunkiin.
Me lähdettiin, ja itkettiin,
Kun tajuttiin: me eksyttiin.

Olen numeroon nyt eksynyt,
Mä jostakin kai pitäisin kii...
(Kun eksyttiin...)
Koulutuksen saimme, töitä haimme,
Mutta aina meille kerrottiin: "Ei tänään, ei tänään."
Odotin huomispäivää: "Ei vieläkään tänään."
Ei näy huomispäivää...
Mä tulin kaupunkiin
Ja koitin löytää suhteen uusiin ihmisiin.
Ja jokin särkyi, jota varjeltiin me niin...
Me eksyttiin, me itkettiin, me seottiin...
Niin jouduin näihin laitoksiin,
Maan uumeniin me kadottiin...

Juuret jäi minustakin kauaksi niin -

Lapsi liian varhain vieroitettiin.

Nyt hetkittäin ajaudun maisemiin,

Joista minut irti revittiin...

Niinkuin vieras mies minuun peilistä kurkottuu.

On sillä suu, joka selittää,

Kenen syytä on kohtalo evakon.

Se edustaa tätä järjestelmää.

...

Piikin pyydän vain,

Se on minun huomistain.

Hoitaja pimentää muun puolestain...
